

## Arrest

**nr. 53 980 van 28 december 2010  
in de zaak RvV X / II**

**In zake: X**

**Gekozen woonplaats: X**

**tegen:**

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en  
asielbeleid.**

### **DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 30 september 2010 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 13 augustus 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond verklaard wordt en tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 31 augustus 2010.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 oktober 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 november 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. VAN ROYEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

### **WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

#### **1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak**

1.1. Op 19 december 2008 dient verzoeker een aanvraag om machtiging tot verblijf ingediend in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Bij schrijven van 14 december 2009 heeft verzoeker een actualisatie bij zijn aanvraag om machtiging tot verblijf ingediend.

1.2. Deze aanvraag is ongegrond verklaard op 13 augustus 2010, beslissing die op 31 augustus 2010 samen met een bevel om het grondgebied te verlaten aan verzoeker wordt betekend. Dit is de bestreden beslissing:

*“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 22.12.2008 werd ingediend en dd. 14.12.2009 geactualiseerd werd door :*

*B,S. (R.R.: 082021648592)  
nationaliteit: Rusland ( Federatie van )  
geboren te (...) op 16.02.1982  
adres: (...) 9100 SINT-NIKLAAS*

*in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.*

*Redenen:*

*Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.*

*Betrokkene beroept zich op het criterium 2.8B van de vernietigde instructie van 19.07.2009, maar hij voldoet echter niet aan de cumulatieve voorwaarden die noodzakelijk zijn om in aanmerking te komen voor regularisatie op deze basis. Betrokkene slaagt er immers niet in om aan te tonen dat hij sinds ten minste 31 maart 2007 ononderbroken op het grondgebied verblijft. Betrokkene haalt immers zelf aan dat hij dd. 17.01.2004 het land is binnen gekomen, 15.02.2004 asiel aanvraag, op 09.07.2008 vrijwillig gerepatriëerd werd naar zijn land van herkomst en op 07.09.2008 België terug binnenkwam. Zijn verblijf in België is bijgevolg te kort om aanspraak te kunnen maken op regularisatie op basis van het criterium 2.8B van de vernietigde instructie van 19.07.2009.*

*De advocaat verwijst ook naar betrokkenes lokale verankering. Hoe goed deze lokale verankering eventueel ook moge zijn (betrokkene staat dit door een arbeidsbelofte en arbeidscontract voor te leggen, en zou Nederlandse les gevolgd hebben, een sterke integratiewil hebben en werkbereid zijn), dit doet niets af aan de voorwaarde van ononderbroken verblijf op het grondgebied sinds ten minste 31.03.2007. Dit element kan dus niet in betrokkenes voordeel weerhouden worden.*

*Wat betreft het aangehaalde argument dat betrokkene nooit in aanraking is geweest met de politie of met het gerecht dient opgemerkt te worden dat van alle vreemdelingen die in België verblijven, verwacht wordt dat zij zich houden aan de in België van kracht zijnde wetgeving.*

*Betrokkene haalt aan dat hij in België verblijft samen met zijn familie die hier legaal zou verblijven. Maar betrokkene toont niet aan waarom de aanwezigheid van familie als feit op zich een grond voor regularisatie vormt.*

*Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en asielbeleid waarbij hem bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.*

*Reden van de maatregel:*

*• De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art. 7, al 1,1 ° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig visum.“*

*“In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris van Migratie- en Asielbeleid wordt aan B.S.A.  
geboren te (...), op (in) 16-02-1982,*

van Russische Federatie nationaliteit, het bevel gegeven om uiterlijk op 30 september 2010 (datum aanduiden) het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland (3) , tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

#### REDEN VAN DE BESLISSING :

*De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art. 7, al 1,1° van de wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig paspoort en/of visum."*

#### 2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, alsmede van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel. Ter ondersteuning houdt verzoeker voor dat zijn aanvraag niet ongegrond mocht worden verklaard omdat niet voldaan was aan de verblijfsvoorwaarde terwijl verzoeker op twee maanden na al bijna 6 jaar in België verbleef en hier tussen januari 2004 en juli 2008 4,5 jaar ononderbroken verbleef.

2.2. Verzoeker kan zich toch bezwaarlijk willen beroepen op het criterium 2.8B van de instructie van 19 juli 2009, doch vervolgens voorhouden dat niet dient voldaan te zijn aan alle voorwaarden die daarin worden gesteld. In de instructie worden uitdrukkelijk volgende voorwaarden gesteld aangaande het criterium waarop verzoeker zich wenst te beroepen (2.8B):

*"B. Of de vreemdeling die, voorafgaand aan zijn aanvraag, sinds 31 maart 2007 een ononderbroken verblijf in België heeft en die een kopie van een arbeidscontract bij een bepaalde werkgever voorlegt, hetzij van bepaalde duur van minstens één jaar hetzij van onbepaalde duur, dat minimaal voorziet in een inkomen equivalent aan het minimumloon."*

De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing geeft duidelijk de motieven aan op grond waarvan de beslissing is genomen.

In de motivering van de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat

*"Betrokkene beroept zich op het criterium 2.8B van de vernietigde instructie van 19.07.2009, maar hij voldoet echter niet aan de cumulatieve voorwaarden die noodzakelijk zijn om in aanmerking te komen voor regularisatie op deze basis. Betrokkene slaagt er immers niet in om aan te tonen dat hij sinds ten minste 31 maart 2007 ononderbroken op het grondgebied verblijft. Betrokkene haalt immers zelf aan dat hij dd. 17.01.2004 het land is binnen gekomen. 15.02.2004 asiel aanvraag, op 09.07.2008 vrijwillig gerepatriëerd werd naar zijn land van herkomst en op 07.09.2008 België terug binnenkwam. Zijn verblijf in België is bijgevolg te kort om aanspraak te kunnen maken op regularisatie op basis van het criterium 2. 8B van de vernietigde instructie van 19.07.2009. De advocaat verwijst ook naar betrokkenes lokale verankering. Hoe goed deze lokale verankering eventueel ook moge zijn (betrokkene staat dit door een arbeidsbelofte en arbeidscontract voor te leggen, en zou Nederlandse les gevolgd hebben, een sterke integratiewil hebben en werkbereid zijn), dit doet niets af aan de voorwaarde van ononderbroken verblijf op het grondgebied sinds ten minste 31 maart 2007. Dit element kan dus niet in betrokkenes voordeel weerhouden worden. Wat betreft het aangehaalde argument dat betrokkene nooit in aanraking is geweest met de politie of met het gerecht dient opgemerkt te worden dat van alle vreemdelingen die in België verblijven, verwacht wordt dat zij zich houden aan de in België van kracht zijnde wetgeving. Betrokkene haalt aan dat hij in België verblijft samen met zijn familie die hier legaal zou verblijven. Maar*

*betrokkene toont niet aan waarom de aanwezigheid van familie als feit op zich een grond voor regularisatie vormt."*

Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991.

De gemachtigde heeft in casu de door verzoeker ingeroepen elementen beoordeeld, en aangegeven om welke redenen deze niet volstonden om aan verzoeker (die niet ontkent dat hij niet heeft voldaan aan deze voorwaarde) een machtiging tot verblijf toe te kennen. Verzoekers beschouwing als zou deze voorwaarde niet moeten worden vervuld, nu hij hier 4,5 jaar ononderbroken verbleven heeft vooraleer hij gerepatrieerd is, kan vanzelfsprekend niet worden aangenomen.

De gemachtigde van de federale staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid handelde bij het nemen van zijn beslissing binnen het kader van de grote discretionaire bevoegdheid waarover hij beschikt, na grondig onderzoek van de elementen die verzoekers concrete situatie daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels, het zorgvuldigheidsbeginsel inclusief.

Het enig middel is ongegrond.

### 3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

#### **Enig artikel**

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig december tweeduizend en tien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC